

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (صيد و ذبائح)

ابزار صید

درس ۱

استاد وافی

ابزار صید

اصطیاد به جمیع آلات صید ، جایز است ، و از جمله این آلات عبارتند از :

سیف = شمشیر. رمح = نیزه. سهم = تیر. کلب = سگ شکاری. فهد = یوزپلنگ. بازی = باز
شکاری. صقر = یک نوع پرنده شکاری. عقاب. باشق = یک نوع پرنده شکاری. شرک = دام صیاد.
حباله = حبل، طناب. شبکه = طور صید. فخ = تله، آلتی برای صید. بندق = گلوله گلی.

تذکیر و صید

اگر چه صید حیوانات توسط وسائل مذکور مشروعیت دارد ، و لکن شرط حلیت در اکل آن ، ذبح

شرعی صید است. پس اگر حیوانی بوسیله تیر کشته شود ، حلیت اکل ندارد مگر این که صیاد، آن را در
حال حیات یافته و ذبح شرعی کند، و اما در غیر این صورت صید حرام است.

موارد استثناء

۱. حلیت صید کلب معلم

صیدی که توسط کلب معلم شکار شد ، و صیاد آن را در حالی یافت که مرده است ، آن صید
حلال است، و دلیل این حلیت ، اخبار وارده در این باب است.

شرائط معلم بودن کلب

تابع فرمان باشد، یعنی اگر صیاد گفت : برو ، برود ؛ و اگر گفت : بایست ، بایستند.

معتاد به اکل صید نباشد : یعنی وقتی که حیوانی را صید کرد ، از آن نخورد بلکه صید را به

نزد صیاد بیاورد.

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

با وجود این دو شرط در کلب، می توان حکم به حلیت صیدی نمود که توسط کلب شکار شده و از بین رفته است، زیرا اخبار در این زمینه دلالت دارند که این چنین صیدی حلال است. و تحقق این شروط متوقف بر وقوع آن در سه مرتبه متوالی است، پس اگر سگی هفت مرتبه تابع فرمان بود و یک مرتبه

ImamSadiq.tv

تخلّف نمود، این تخلّف موجب زوال تعلّم و معلّم بودنش نمی شود.

شروط صید توسط کلب

برای حلیت صید توسط کلب معلّم، شروطی ذکر شده است، از جمله:

۱. تسمیه عند ارسال: صید کلبی حلال است که صیاد هنگام ارسال آن، بسم الله گفته باشد. پس اگر عمدا ترک تسمیه کرد آن صید حرام خواهد بود. و اگر فراموش کرده باشد هر وقت که یادش آمد، بگوید؛ و اگر عمدا ترک تسمیه کرد و بعدا نادم شد می تواند قبل از اصابت سگ به صید، بسم الله بگوید.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ندامت بر ترک تسمیه

اگر صیاد عمدا ترک تسمیه عند ارسال کلب نمود، و بعدا نادم شد و قبل از اصابت کلب به صید، بسم الله گفت، آیا این تسمیه گفتن مجزی است یا نه؟

قول اول: شهید ثانی می گوید: قول اقرب، اجزاء است، بدلیل:

۱. اطلاق آیات: آیات فقط دال بر اکل مذبوحی است که بسم الله گفته شده باشد، و فرقی نمی کند که آن بسم الله حین ارسال باشد یا بعدا.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

۲. اطلاق اخبار: روایت مروی از امام صادق دال بر حلیت اکل صیدی است که بسم الله گفته شده باشد، و دلالتی بر زمان ذکر ندارد.

قول دوم: بعضی گفته اند: تعدادی از روایات دال بر آن است که زمان تسمیه، هنگام ارسال است، و گفته شده این مساله مورد اجماع علماء است.

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

و مدعی هستند ، اکل چنین صیدی مشکوک فیه است ، پس اصل عدم تذکیه و حلّیت جاری می شود.

۲. اعتبار تسمیه مرسل

کسی که کلب را به سوی صید می فرستند، باید بسم الله بگوید، پس اگر خودش نگفت بلکه رفیق او گفت ، برای این تسمیه اعتباری نیست و آن صید ، حرام خواهد بود.

۳. مسلمان بودن صیاد

از دیگر شروط حلّیت صید توسط کلب ، این است که صیاد باید مسلمان و یا در حکم مسلمان بوده باشد؛ پس اگر کافر کلبی را ارسال کند، صیدش حلال نخواهد بود.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv